

[Inger Stilling Pedersen]

merne. Jeg har sagt det utallige gange, både her og andre steder, at vi bør have en kategori, der ligger imellem overlagt mord og uagtsomt manddrab – og det gælder f.eks. spritdrab. Ingen får mig til at sige, at det er uoverlagt at tage sin bil, hvis man har en høj promille, og sætte sig bag rattet; det svarer til, at man går med et ladt gevær og håber på ikke at ramme nogen. Derfor bør vi have nogle strafferammer, der er høje nok – hvordan vi får dommerne til at udnytte dem, er en anden sag.

Et andet problem, jeg vil nævne, har med militæret at gøre, og det gælder Jehovas Vidners unge. Vi er nogle, som synes, at det er lidt betænkeligt, at man skal sættes i fængsel for sin tros skyld. Jeg ved godt, at problemet ligger i, at det er umådelig svært at afgrænse, om det er noget, man siger man er, for at slippe billige, eller det virkelig er et trosspørgsmål, så bl.a. udenlandske organisationer vil sige, at her overtræder vi faktisk menneskerettighederne. Jeg kunne godt tænke mig, at vi i udvalget får en drøftelse af, om det er muligt på en eller anden måde at tilgodese, skal vi sige de ægte nægttere, for hvem det virkelig gælder tro og livssyn.

I øvrigt er Kristeligt Folkeparti parat til at gå ind i udvalgsarbejdet og forhåbentlig få en god lov ud af dette lovforslag.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for alle partier, som har givet tilslutning til forslaget. Det synes jeg er meget positivt, og det er et godt udgangspunkt for de drøftelser, som nu skal føres i Folketingets Retsudvalg.

Det kan også skabe en forventning om, at indførelsen af samfundstjeneste som en ny, selvstændig sanktion i straffeloven kommer til at hvile på et bredt politisk grundlag. Det mener jeg er et godt udgangspunkt, når ordningen nu skal fungere på permanent vis.

Samfundstjeneste skal jo, sådan som det også fremgår af forslaget, som hidtil være et alternativ til en ubetinget frihedsstraf, men jeg mener også, det er vigtigt, at vi ikke udelukker domstolene fra at benytte samfundstjeneste i de situationer, hvor en almindelig betinget dom ikke findes tilstrækkelig.

Jeg synes, man kan sige – og det har jo også de fleste af ordførerne været inde på – at den forsøgsordning, der har været gennemført over

en ganske lang årrække, har været vellykket, og derfor er det også tilfredsstillende, at vi nu i straffeloven kan markere sanktionens særlige stilling som en form for betinget dom, der i kraft af arbejdsforpligtelsen adskiller sig fra andre betingede domme.

Lovforslaget bygger jo på den praksis, der har udviklet sig under forsøgsordningen, og der tilsigtes, som det også fremgår af bemærkningerne, ikke gennemført en væsentlig ændret praksis. Man kan sige, at hidtidig praksis stort set har fulgt de intentioner bag forsøgsordningen, som blev lagt frem, og at fremtidig praksis i høj grad kan bygge på den seneste domspraksis fra Højesteret, som jeg mener er et værdifuldt bidrag, nu hvor ordningen skal gøres permanent.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at det spørgsmål, der har ligget mig mest på sinde i forbindelse med en lovfæstelse af samfundstjeneste, er at få præciseret sanktionens anvendelsesområde, et spørgsmål, som en række af ordførerne har været inde på. Det er regeringens helt klare opfattelse, at den praksis, der har dannet sig under den lange forsøgsperiode, hvorefter samfundstjenestens absolutte kerneområde er berigelseskriminalitet, bør fortsættes.

Det vil også sige, som både hr. Helge Adam Møller og fru Inge Dahl-Sørensen var inde på, at brug af samfundstjeneste ved de grovere kriminalitetstyper, altså vold, røveri, en række seksualforbrydelser og narkotikasager, kun undtagelsesvis bør finde sted og kun efter en nøje individuel vurdering, hvilket også er helt i tråd med den kurs, som Højesteret har lagt, efter at Straffelovrådet afgav sin betænkning i maj måned i fjor om samfundstjeneste.

Højesterets seneste praksis er gengivet på side 13 i lovforslaget, og heraf fremgår det bl.a., at f.eks. meningsløs gadevold ikke skal kunne udløse samfundstjeneste, men at det i stedet koster en ubetinget fængelsstraf.

Jeg mener, at det er væsentligt, at vi fastholder de retningslinjer, der nu er lagt i Højesterets praksis, som vejledning for fremtidige sager. Jeg har i virkeligheden svært ved at se, at der skulle være nogen tungtvejende argumenter, der taler for at ændre på det, og jeg tror, at det er en vigtig forudsætning for, at der er den forståelse for og opbakning til ordningen, som jo også er vigtig.